

Mecenáši, díky a sláva vám!

Mecenáš je podporovatel umění a věd, popř. sportu (nazvaný podle bohatého a vzdělaného starořímského diplomata Maecenata). Jak se má rádo mecenášství se Znojmem? Ve znojemské historii najdeme donátory věnující nějaký větší dar zdejšími klášterům či kostelům. Jen díky mecenášskému zázemí se řada staveb v našem městě vyklubala na svět. Mecenášem znojemské kultury s přesahem mimo náš region (hlavní partner Znojemského hudebního festivalu, pořadatel turné houslového virtuosa Pavla Šporcla – minimálně 10 koncertů v největších městech České republiky) je S MORAVA Leasing, a.s., v jejímž čele stojí Zdeněk Mrňa. Tato akciová společnost navíc poskytla ze všech dosavadních firemních příspěvů nejvyšší částku Nemocnici Znojmo (v letech 2003-2004 peněžní dary v celkové výši 400 tis. Kč). Karel Fiala od roku 2006 řídí a mecenášsky zajišťuje edici Opera Znoymensia (Díla znojemská) mapující částečně zapomenutá nebo ještě nevydaná díla autorů píšících většinou německy. Bez mecenáše Jaroslava Vlasáka by se zde nehrála deset let hokejová extraliga. Netypickým mecenášem, přesto výjimečným, ba i hrdinským, je nevidomý Pavel Kubíček. Kvůli svému handicapu nedisponuje vlastními vydělanými penězi, finance získává organizováním charitativní akce – Topinkyády. Za několik posledních let věnoval dětskému oddělení znojemské nemocnice více než půl milionu korun. Před takovým počinem nezbyvá než smeknout!

V době první republiky bylo vedeno na reálném gymnáziu ve Znojmě pět studijních nadací (Nadace Vladimíra Maráka, Dívčí nadace, Nadace Božky Velebové, I. jubilejní nadace, Nadace JUS. Karla Maradiho). Vyplácely peníze jak sociálně slabým, tak i nadaným studentům. Například za dobu udílení peněz z Nadace Vladimíra Maráka (1925-1938) bylo odměněno 30 studentů v celkové výši 6 825 Kč. Proto podávám inzerát: hledá se mecenáš za účelem zřízení vlastní nadace či Znojemského fondu vzdělání na podporu talentovaných studentů. Zn. Peníze na dobročinnost jsou k nezaplacení.

Mecenášství vytváří podmínky pro kontinuitu hodnot i v čase, který teprve přijde. Mecenáš, který se uvolí uvolnit své prostředky pro bohulibý vědecký, vzdělávací nebo kulturní účel, zaslouží úctu a uznání. Na sklonku 19. století uvedl Andrew Carnegie v knize Evangelium bohatství, že majetní lidé by měli být vděční za jedno nevyčísitelné požehnání: „Nabízí se jim totiž příležitost věnovat se dobročinnosti, která může přinést trvalý prospěch celé řadě jejich spoluobčanů a zároveň naplnit i jejich vlastní život.“ Věřím, že tato myšlenka osloví případné znojemské vyslance v oblasti mecenášství, že se najdou filantropové (dobročinní lidé), kteří svými penězi pomohou. Kéž se splní víra má!